

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

37. Quidam minister justitiæ ex timore cujusdam Magnatis non impedivit homicidium ab illo perpetratum, quare quæsivit à me, an super irregularitatem contractam posset dispensationem obtinere ab ...
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76359](#)

ocultas, y no deduzidas à juicio, se entiende en aquellas, que provienen de alguna culpa; pero no en las que nacen de defectos, y acciones inculpables, como son las que contraen los ministros de justicia, acusadores, testigos, &c.

2. La parte affirmativa defienden Cayetano, Barboza, y otros Clásicos Autores, fundados también en la misma facultad, que el Concilio concede á los Obispos, para que puedan dispensar en todas las irregularidades, que nacen de delitos ocultos, excepto el homicidio voluntario. De manera, que no siendo homicidio propiamente (según concepto de doctrina de San Agustín, y Santo Thomas), el que es justo, juzgan, que por esa razón podrán dispensar en el los Obispos.] Ita ille.

<sup>Sup. hoc in
Ref. præterita.
§. Quid.
& in aliis
cius anno.
primæ dicti.</sup>

3. Puto igitur utramque sententiam satis probablem esse. Et ratio affirmativa sententiae delimitur ex hoc Decetato Concilij, vbi conceditur Episcopis partes dispensandi en omnibus irregularitatibus ex delicto occulto proualentibus, excepta ea qua ocurrat ex homicidio voluntario. Atqui homicidium ex defecto leuitatis non dicitur proprii homicidium: homicidium enim est factum iniustum lege humana, & diuina prohibutum, vt ex S. Augustino lib. 1. de libero arbitrio, c. 4. tradit Sanctus Thomas 2. 2. q. 6. 4. art. 6. Ergo Episcopus in homicidio iusto poterit dispensare. Et ita haec sententiam me citato tanquam probabilem admittit etiam nouissimè Stephanus Baunius Societatis Iesu in Theol. moral. tom. 2. tractat. 11. q. 39. §. dicto sexto, ver. Et tamen contraria opinio.

4. Nota tamen hic obiter cum Caspensi in Cursus Theologico tom. 25. disp. 5. sect. 1. num. 94. posse Praelatos Regulares dispensare in irregularitate contracta ex defectu leuitatis circa suos subditos quod ego alibi satis probavi.

R E S O L . XXXVII.

Quidam minister iustitiae ex timore cuiusdam Magistratus non impedit homicidium ab illo perpetratum, quare quis sit a me, an super irregularitatem contractam possit dispensationem obtinere ab Episcopo vigore Concilij Tridentini sell. 4. c. 6.

Ex quo cursim inferantur alii diversi casus, videlicet pro Medico, Rege, Gubernatore subditis, custodiis viarum, Domino, patre, marito, tuto, curatore, pedagogo, Aduocato, Procuratore; & telz pro qualibet eorum si difficultates in textu huic Resolutionis, an incurvant irregularitatem pro homicidio, vel mutilatione sequitur ex eorum omissione, negligencia, & iniuria. Ex p. 10. tr. 11. & Mif. 1. Ref. 20.

Communiter Doctores asserunt: si teneris sup. hac dñs ex iustitia homicidium impedire, te irregulariter fore, non impediendo, cum possis. Sic Narratus, cap. 27. n. 231. & 233. Henriquez, lib. 24. c. 12. 5. tr. 5. Ref. 110. à lin. 5. verbi infernum. Manúel Rodriguez, verb. irregularitas, & late in cap. 178. concl. 4. & 5. Suarez disp. 6. sect. 4. num. 3. Ref. 133. & 6. Auila 7. par. disp. 6. sect. 2. dub. 7. concl. 1. & 2. etiam pro multis personis defensate & disp. 7. q. 4. punct. 8. num. 37. & alij apud ipsos gnatias in. Et probatur; quia causa moralis ex homicidio; vt hoc texta dicitur in cap. Non inferenda & cap. Qui potest. 2. 5. 9. 3. ibi. Qui potest obuiare, & perturbare perigosos, & non facit; nihil est aliud, quam fauere impunitati eorum: neque caret scrupulo societatis occulta, qui manifesto facinori desinet obuiare. Et in cap. ult. eiusdem causæ, & questionis, dicitur, Qui definiri obuiare, cum possit & consentit.

320 Tract. III. De Potestate Episcoporum,

Ex his inferatur primò irregularē fieri Medicū, publico, vel particulari stipendio conductū; si eius omissione, negligētia, aut ignorātia infirmus moriatū; unde talis dicitur à Medico occidi; argūmento, *Omnis absit: dismīl. 50.* Et ratiō est, quia ratione stipendij tenet ex iustitia. Quod etiam procedit, quamvis Medicus infirmū deferat, eò quod mērēdēm ei non solvit; quia postquam semel curam infirmi suscepit, perseverare tenetur; nam contractus, qui in initio sum voluntarij, post factū sunt necessarij; & p̄cipiū cūm post infirmi conualescentiam, vel mortem possit stipendia, & sumptus exigere. Neque excusatū ex copia aliorum medicorum, qui vocari possunt; nisi ipse alium, æquè peccatum aduocet, quem pro leipo substituat. Nec similiter excusatū, si infirmus nolit ei obediē; licet enim tunc peccet ægrotus nolendo medicamenta sumere, unde si moriatū sibi soli debet impunari; quia tamen in hoc casu tenetur Medicus inuitum curare; in culpa erit si, inuito ægrotu, Medicus opportuna non dedecit ex Glosa, in principio, di- finit. 83.

3. Inferatur secundò; irregularē etiam esse Regem, & Gubernatorem, ob cuius omissionem, & incuriam subditū occiditur, aut mūlatur; cū legē iustitiae teneatur eum defendere. Et idem erit de subditis, qui ratione subiectiōnē, superiores suos defendere tenentur, si eos occidi permittant; argūmento cap. *Rege, cap. Administratoris 23. quest. 5.* est ergo de iure iurando cap. de form. 22. questionē. Idem dico de illis, qui stipendio assumptiūr custodiā viarū; si culpabiliter viatorem occidi, aut mūlari permittant. Similiter est irregularē, qui ex promissione se obligauit ad defendendum alterū, si eius defensionē omittat, & ille occidatur; quod est intelligendum de obligatione mercedaria, quia si obligatio liberalis sit, aut iactatoria, irregularē non erit; quia hæc non inducit obligationem ex iustitia sed ad summum ex fidelitate. Idem est dicendum de domino erga seruum, patre erga filium, marito erga vxorem, tutore erga pupillū, curatore erga minorēm, pædagogo erga parvū, si moriantur, eò quod cīs debita alimenta non administrant.

4. Inferatur tertīo, idem esse dicendum de aduocato, ac procuratore assumptū patrocinium dolosē deserentibus: si reus ob talem desertiōnē morte puniatur: si etiam erunt irregularēs si patrocinium non deserentes, ob eorum tamē ignauiam, vel imperitiā in defendendo, reus occidatur. Et idem est de teste in iudiciū legitime adducto; si veritatem taceat, & ob eius silentium reus morte puniatur.

5. His tamei non obstantibus probabiliter aliqui opinati sunt, non impedientes homicidium, non incurrire irregularitatē, etiam si ex iustitia teneantur illud impeditre; quia Textus in contrarium, vbi suprā, adducti, loquuntur tam de obligato ex iustitia quam ex charitate. Tum & p̄cipiū, quia elto non impediat maleficiū, cum possit; fauere dicatur, & in illud confentire: non tamē fauere dicitur, & propriè, sed interpretatione iuris. Ideoque in leg. *Quid ergo vers. Cerie. ff. de his qui notanur infamia dicitur de hoc omitente, Quodammodo fecisse videtur: quasi non perfectè fecerit.* Et in Regul. *qui non fecit 164. ff. de Regulis iuris. Qui non fecit quod non facere debet, videatur facere adversus ea, que non facit.* Expende, non dixisse Textum absolutes facit: sed, videatur facere. Verum, stando in sententia affirmativa communī, Respondeo ad calum propōsitiū non impedientem homicidium, ad quod tenebatur ex iustitia; si ex timore hoc fecit,

posse de irregularitatē incurſa dispensationem ab Episcopo obtinere. Et ita hanc sententiam docet Caſtrus Palau, tom. 6. disp. 6. punct. 15. §... num. 6. vbi sic ait: Superest dubium, An irregularitas, que contrahitur ob non impediendum homicidium, censenda sit irregularitas, ex homicidio voluntario, vel casuali? Breuiter responde; id sumendum esse ex intentione qua moueris ad non impediendum. Si enim ex odio in personam non impedis; manifestum est, te esse irregularē ex homicidio voluntario; quia ea omissione vis eius morten euenerit. Si autem non ex odio in personam, sed ex alio respetu, scilicet ex humano timore, negligentia, aut auaritia celſis homicidium impeditre; nullatenus censendus es irregularē ex homicidio voluntario, sed casuali; quia præter tuam voluntatem euenerit. Ita ille, qui citat Suarez, & Bonacinam, quibus ego, ut dixi, adhæreo.

R E S O L . XXXVIII.

An irregularitas orta ex homicidio iusto sit per Episcopum dispensabilis?

Et an Prelati Regulares possint dispensare cum suis subditis super irregularitatē prouenientē ex bello iusto? Ex part. 4. tr. 2. Rel. 70.

§. 1. Negatiū respondet Gauantus in encyclid. Sup. hoc Episcop. ver. irregularitas, numer. 105. Rel. 6. Alzedus in praxi Episcop. part. 2. cap. 6. num. 46. placeat leg. supra dicti. Gutierrez in Can. quest. lib. 2. cap. 6. num. 170. Cornejo obi infra. Molina de iustit. tom. 4. tract. 3. & aliud. dispu. 79. num. 8. Fillius tom. 1. tract. 19. cap. 10. prima nov. num. 281. & alij communiter. Ratio est, quia Concil. Trident. in sess. 24. capit. 6. tantum conce- à lī. 7. auctoritate Episcopis facultatem dispensandi in irregulari- fuitate ex delicto. Aliqui tamen assertur Episcopum posse dispensare in irregularitatē iusta occisionis, quia hoc conceditur Episcopis in dicto loco Concilij, dum excipitur homicidium voluntarium nam ibi sub nomine homicidij voluntarij excipitur tan- tum occidio hominis iusta, prohibita in quinto præcepto Decalogi, & ideo hanc sententiam tenerat Barboſa de potestate Episcop. part. 2. allegat. 39. num. 47. Bannez in 2.2. question. 40. articul. 2. dub. 4. Medina in summa parti. 1. cap. 12. §. 12. Campanili in diuer. iur. Can. rubr. II. cap. 23. num. 138. Hieronymus Rodriguez in compend. quest. regular. resolut. 81. numer. 3. Nouarius in iure novo Pontif. conclus. 81. num. 3. & Ioan. de la Cruz in director. part. 2. irregular. dub. 9. conclus. 1. probabilitē esse docet, licet, & meritō, in conclus. 2. negatiū sententiam tanquam probabilitē teneat. Verum, ego puto Prelatos Regulares absolute posse dispen- Sup. hoc in sare cum suis subditis super irregularitatē prouenientē ex bello iusto, vt tenent Fillius loco cito- fuitate, & Hieronymus Rodriguez in compend. qua- 35. 8. 16. fuitate, & in aliis em. fuitate. resolut. 52. numer. 2. quia sub nomine anno. pro homicidij voluntarij, vt suprā dictum est, & maxime obseruat in specie Vega en spejo de cursu tom. 2. cap. 12. §. 32. numer. 325. & alij, non includit homicidium iustum, como (ait ipse) el echo por los ministros de iusticia vel echo por los soldados en guerra iusta. Et ita nostram sententiam præter Do- ctores citatos tenet etiam Petrus Cornejo in 3. part. D. Thoma tractat. 5. de irregul. disputat. 1. dub. 3. quast. 72.

RESOL.